

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(๑)
บทนำ	๑
๑. คำจำกัดความและที่มาของการเจรจาต่อรองร่วม	๕
คำจำกัดความของการเจรจาต่อรองร่วม	๕
ความแตกต่างระหว่างการเจรจาต่อรองร่วมกับการปรึกษาหารือและความร่วมมือในระดับสถานประกอบการ	๙
สภาพแรงงานซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของบริษัท	๑๑
อำนาจการต่อรองของนายจ้างเมื่อเทียบกับของคณงาน	๑๔
กำเนิดและการพัฒนาในระยะแรกของการเจรจาต่อรองร่วม	๑๗
การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในอุตสาหกรรมสมัยใหม่กับในการผลิตโดยช่างฝีมือสมัยก่อน	๒๔
การขยายองค์การสหภาพแรงงานไปยังเสมียนพนักงานและผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ	๒๖
องค์การสหภาพแรงงานในประเทศกำลังพัฒนา	๒๙
๒. การรับรองสภาพแรงงาน	๓๒
การต่อสู้เพื่อการรับรอง	๓๒
การแข่งขันระหว่างสหภาพแรงงาน	๓๖

การเลือกสหภาพแรงงานตัวแทนเพื่อวัตถุประสงค์ ในการต่อรอง	๓๙
การจดทะเบียนสหภาพแรงงาน	๔๒
๓. เงื่อนไขที่สำคัญสำหรับความสำเร็จของการเจรจา ต่อรองร่วม	๔๗
“บรรยากาศ” ทางการเมืองซึ่งสนับสนุน เสรีภาพในการสมาคม	๔๗
เสถียรภาพขององค์การลูกจ้าง	๔๙
การรับรองสหภาพแรงงาน	๕๐
ความตั้งใจที่จะ “ให้และรับ”	๕๑
การจัดการกระทำอันไม่เป็นธรรม	๕๓
๔. การเจรจาต่อรองร่วมดำเนินไปอย่างไร	๕๔
ยุทธวิธีของการต่อรอง	๕๖
การประชุมต่อรอง	๕๘
การเป็นตัวแทน	๖๐
การต่อรองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ	๖๒
ข้อสัญญาการตกลงทั้งอุตสาหกรรม	๖๔
มาตรฐานทั่วไปและเงื่อนไขต่ำสุด	๗๔
การปรึกษาหารือร่วมและการร่วมมือกัน	๗๗
คุณค่าของการเจรจาต่อรองและข้อสัญญาการ ตกลงร่วม	๘๐

๕. เนื้อหาของการเจรจาต่อรองร่วมและข้อสัญญาการตกลงร่วม	๘๔
ค่าจ้าง	๘๘
ความสามารถในการจ่ายค่าจ้างของสถานประกอบการ	๘๙
มาตรฐานการครองชีพ	๙๒
ความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้างในอุตสาหกรรมและ อาชีพต่าง ๆ	๙๙
๖. เนื้อหาของการเจรจาต่อรองร่วมและข้อสัญญาการ ตกลงร่วม (ต่อ)	๑๐๔
ค่าจ้าง (ต่อ)	๑๐๔
วิธีจ่ายค่าจ้าง	๑๐๔
การคุ้มครองค่าจ้าง	๑๑๒
ข้อสัญญาการตกลงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่เลื่อนขึ้นลง ตามอัตราค่าครองชีพ	๑๑๔
ข้อสัญญาการตกลงเกี่ยวกับการปรับอัตราค่าจ้าง ตามราคาสินค้า	๑๑๙
เวลาทำงาน การทำงานล่วงเวลาและวันหยุด เรื่องอื่นๆ	๑๒๒
เรื่องอื่นๆ	๑๒๖
๗. การบังคับใช้ข้อสัญญาการตกลงร่วม	๑๓๑
วิธีบังคับใช้	๑๓๑
ความสัมพันธ์ระหว่างข้อสัญญาการตกลงร่วมกับ สัญญาจ้างส่วนบุคคล	๑๓๔

	หน้า
การตีความข้อสัญญาการตกลงร่วม	๑๓๖
ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการเจรจาต่อรองร่วม และข้อสัญญาการตกลงร่วม	๑๓๗
๘. คนงานที่ไม่ใช่สมาชิกสหภาพแรงงานกับการเจรจา ต่อรองร่วม	๑๔๒
การเสี่ยงต่อการเลือกปฏิบัติ	๑๔๒
สิทธิที่ให้แก่สมาชิกสหภาพแรงงานก่อน	๑๔๕
การขยายข้อสัญญาการตกลง	๑๔๖
๙. วิธีดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทเชิงสมัครใจ	๑๔๙
วิธีดำเนินการร้องทุกข์	๑๕๐
การจัดให้มีกรไกล่เกลี่ยและการชี้ขาดโดยสหภาพ แรงงานและนายจ้าง	๑๕๓
๑๐. การกระทำอันไม่เป็นธรรม	๑๖๐
สัญญาการเป็นปฏิบัติต่อสหภาพแรงงาน	๑๖๐
การต้องรับเคราะห์กรรมของผู้นำและสมาชิกสหภาพ แรงงาน	๑๖๓
การนัดหยุดงานเนื่องจากความขัดแย้งเรื่องขอบเขต อำนาจในระหว่างสหภาพแรงงาน	๑๖๕
การนัดหยุดงานหรือปิดงานงคจ้างซึ่งละเมิดข้อสัญญา การตกลง	๑๖๖
แรงกดดันที่สหภาพแรงงานมีต่อนายจ้างให้นายจ้าง ไล่คนงานบางคนออก	๑๖๘
วิธีห้ามตามกฎหมาย	๑๖๙

	หน้า
๑๑. ความล้มเหลวของการเจรจาต่อรองร่วม	๑๗๑
สิทธิในการนัดหยุดงานและปิดงานดจ้าง	๑๗๑
การจำกัดสิทธิในการนัดหยุดงาน	๑๗๓
สิทธิที่จะเผ่าล้อมโรงงานอย่างสงบเพื่อชักชวนไม่ให้ คนอื่นเข้าไปทำงาน	๑๗๘
การให้ความคุ้มครองกองทุนของสหภาพแรงงาน	๑๗๙
สาเหตุสำคัญ ๆ ของการหยุดงาน	๑๘๒
ประเภทของการหยุดงาน	๑๘๖
การนัดหยุดงานอย่างไม่เป็นทางการ	๑๘๘
ความสูญเสียอันเกิดจากการหยุดงาน	๑๘๙
๑๒. รัฐกับการเจรจาต่อรองร่วม	๑๙๓
การไกล่เกลี่ยและการชี้ขาด	๑๙๔
การไกล่เกลี่ยและการชี้ขาดเชิงสมัครใจ	๑๙๔
การไกล่เกลี่ยเชิงบังคับ	๑๙๕
การชี้ขาดเชิงบังคับ	๑๙๖
ศาลชี้ขาด	๒๐๒
ผลของการชี้ขาดที่มีต่อการเจรจาต่อรองร่วม	๒๐๖
ศาลสอบสวน	๒๑๐
การกำหนดเงื่อนไขการทำงานโดยรัฐ	๒๑๒
การกำหนดค่าจ้างต่ำสุดโดยคณะกรรมการค่าจ้าง	๒๑๓
ข้อกำหนดเกี่ยวกับ “ค่าจ้างแรงงานที่ยุติธรรม” ในสัญญาที่เหมาะสมที่ทำกับรัฐ	๒๑๗

	หน้า
การเจรจาต่อรองร่วมในรัฐวิสาหกิจ	๒๑๙
 ตัวบทอ้างอิง	๒๒๓
คำอธิบาย : องค์การการกรรมระหว่างประเทศและการ	
ส่งเสริมการเจรจาต่อรองร่วม	๒๒๕
ตัวบทซึ่งที่ประชุมใหญ่ขององค์การการกรรม	
ระหว่างประเทศได้ยอมรับ	๒๓๓
อนุสัญญา (ฉบับที่ ๘๔) ว่าด้วยสิทธิในการสมาคม	
และการระงับข้อพิพาทแรงงานในดินแดนที่ไม่ใช่	
รัฐบาลกลาง	๒๓๓
อนุสัญญา (ฉบับที่ ๘๗) ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม	
และการคุ้มครองสิทธิในการรวมกันเป็นสมาคม	๒๕๑
อนุสัญญา (ฉบับที่ ๘๘) ว่าด้วยการนำหลักแห่ง	
สิทธิมาใช้เพื่อการรวมกลุ่มและข้อตกลงร่วมกัน	๒๖๙
ข้อแนะ (ฉบับที่ ๙๑) ว่าด้วยข้อสัญญาการตกลงร่วม	๒๘๕
ข้อแนะ (ฉบับที่ ๙๒) ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและ	
การชี้ขาดโดยสมัครใจ	๒๙๓
ข้อแนะ (ฉบับที่ ๙๔) ว่าด้วยการปรึกษาหารือและ	
ความร่วมมือระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในระดับสถาน	
ประกอบการ	๒๙๗